

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 397/2023
20.04.2023. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Биљане Синановић, председника већа, Светлане Томић Јокић, Бојане Пауновић, Дубравке Дамјановић и Мирољуба Томића, чланова већа, са саветником Немањом Симићевићем, као записничарем, у кривичном предмету окривљених АА и ББ, због кривичног дела насилничко понашање у саизвршилаштву из члана 344. став 2. у вези става 1. у вези члана 33. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљених АА и ББ, адвоката Драгана Давиткова, поднетом против правноснажних пресуда Вишег суда у Врању Кж1 бр.62/21 од 23.11.2021. године и Апелационог суда у Нишу Кж3 2/22 од 17.05.2022. године, у седници већа одржаној дана 20.04.2023. године, једногласно је донео:

ПРЕСУДУ

УСВАЈА СЕ, као основан, захтев за заштиту законитости браниоца окривљених АА и ББ, адвоката Драгана Давиткова, па се **ПРЕИНАЧУЈУ** правноснажне пресуде Вишег суда у Врању Кж1 бр.62/21 од 23.11.2021. године и Апелационог суда у Нишу Кж3 2/22 од 17.05.2022. године, тако што Врховни касациони суд на основу члана 422. тачка 3) Законика о кривичном поступку према окривљенима АА и ББ, са личним подацима као у списима предмета,

ОДБИЈА ОПТУЖБУ да су:

„Дана 28.04.2012. године, у 20,36 часова, у ..., у ул. ..., у самосталној угоститељској радњи „...“, са умишљајем и у стању урачунљивости, по претходном договору, вршењем насиља, дрским и безобзирним понашањем, значајније угрозили спокојство присутних грађана у наведеном ресторану и теже реметили јавни ред и мир, на тај начин што је оптужени ББ најпре захтевао од оштећеног ВВ да буде услужен пићем, те како је оштећени то одбио да учини, оптужени АА стајући на пролазу поред шанка истом није дозволио улазак у шанк, ухватио га за кошуљу и почео да вуче, потом га руком ударио у пределу носа и главе, како је оштећени покушао да се брани кријући руком лице оптужени АА му је задао више удараца песницом у пределу теменог дела главе и врата, пришао му слеђа и држао га док га је оптужени ББ ухватио у пределу рамена и снажно га коленом десне ноге ударио у пределу грудног коша и стомака, када су оштећеном помоћ покушали

да пружи ГГ и ДД, док је оптужени АА истог ногом шутнуо у пределу леве стране леђа, након чега је оштећени пао на под, те му је након пада оптужени ББ задао још један ударац ногом у пределу леђа, потом су се оптужени вратили за шанк, након чега је дошла патрола полиције, а оптужени су и даље покушавали да дођу до оштећеног, у чему их је спречио полицијски службеник ЂЂ, након чега оптужени АА по доласку Хитне медицинске помоћи није дозвољавао полицијским службеницима да изнесу оштећеног стајући на пролазу поред шанка, присутни гости су напустили ресторан, којом приликом су оштећеном нанели лаке телесне повреде у виду нагњечине са огуљотинама у чеоном пределу, у пределу корена носа и у пределу јабучице, 4 крвна подлива у потиљачном и вратном пределу величине 4-5 цм., нагњечине у пределу грудног коша и у пределу грудне кости са крвним подливом величине 12цм и нагњечине у пределу предњег трбушног зида, при чему су били свесни свог дела и хтели његово извршење и били свесни да је исто забрањено,

чиме би извршили кривично дело насилничко понашање у саизвршилаштву из члана 344.став 2. у вези става 1. у вези члана 33. Кривичног законика.

Трошкови кривичног поступка падају на терет буџетских средстава суда.

Образложење

Пресудом Основног суда у Сурдулици – Судска јединица у Владичином Хану К.бр.33/19 од 03.12.2020. године, окривљени АА и ББ су ослобођени од оптужбе да су извршили кривично дело насилничко понашање у саизвршилаштву из члана 344. став 2. у вези става 1. у вези члана 33. КЗ.

Истом пресудом је одређено да ће о трошковима кривичног поступка бити одлучено посебним решењем, док је оштећени ВВ ради остваривања имовинско-правног захтева упућен на парницу.

Пресудом Вишег суда у Врању Кж1 бр.62/21 од 23.11.2021.године, усвојена је жалба Основног јавног тужиоца у Владичином хану, па је преиначена пресуда Основног суда у Сурдулици–судска јединица у Владичином Хану К.бр.33/19 од 03.12.2020.године, тако што су окривљени АА и ББ оглашени кривим да су извршили кривично дело насилничко понашање у саизвршилаштву из члана 344. став 2. у вези става 1. у вези члана 33.КЗ, па им је изречена условна осуда тако што им је утврђена казна затвора у трајању од по осам месеци и истовремено одређено да се иста неће извршити уколико окривљени у року од две године од дана правноснажности пресуде не изврше ново кривично дело.

Истом пресудом, окривљени су обавезани да на име трошкова кривичног поступка Вишем суду у Врању плате износ од 10.000,00 динара, док је оштећени ВВ ради остваривања имовинско-правног захтева упућен на парницу.

Пресудом Апелационог суда у Нишу КжЗ 2/22 од 17.05.2022.године, одбијене су као неосноване жалбе окривљеног ББ и браниоца окривљеног АА, а пресуда Вишег суда у Врању Кж1 бр.62/21 од 23.11.2021.године потврђена.

Против правноснажних пресуда Вишег суда у Врању Кж1 бр.62/21 од 23.11.2021.године и Апелационог суда у Нишу КжЗ 2/22 од 17.05.2022.године, захтев за заштиту законитости поднео је бранилац окривљених АА и ББ –адвокат Драган Давитков, због повреде закона из члана 438. став 1. тачка 1) ЗКП, са предлогом да Врховни касациони суд усвоји поднети захтев, преиначи побијане пресуде и према окривљенима сходно члану 422. став 1. тачка 3) ЗКП одбије оптужбе да су извршили предметно кривично дело.

Врховни касациони суд је доставио примерак захтева за заштиту законитости Републичком јавном тужиоцу сходно одредби члана 488. став 1. ЗКП, па је у седници већа коју је одржао у смислу члана 490. ЗКП, без обавештавања Републичког јавног тужиоца и браниоца окривљеног, сматрајући да њихово присуство није од значаја за доношење одлуке (члан 488. став 2. ЗКП), размотрио списе предмета и правноснажне пресуде против којих је захтев за заштиту законитости поднет, па је, након оцене навода изнетих у захтеву, нашао:

Захтев за заштиту законитости је основан.

По налажењу Врховног касационог суда, основано бранилац окривљених у поднетом захтеву за заштиту законитости указује да је доношењем трећестепене пресуде Апелационог суда у Нишу КжЗ 2/22 од 17.05.2022.године повређена одредба члана 438. став 1. тачка 1) ЗКП. Наиме, како су окривљени предметно кривично дело, које им је стављено на терет, према изреци првостепене пресуде, учинили дана 28.04.2012.године, то је дана 28.04.2022. године наступила апсолутна застарелост кривичног гоњења у конкретном случају.

Одредбом члана 334. став 2. КЗ за које дело су окривљени оглашени кривим, је прописано је да ће се учинилац овог кривичног дела казнити затвором од шест месеци до пет година. Одредбом члана 103. тачка 5) КЗ је прописано да се кривично гоњење не може предузети када протекне пет година од извршења кривичног дела за које се по закону може изрећи казна затвора преко три године, док је одредбом члана 104. став 6. КЗ прописано да застарелост кривичног гоњења настаје у сваком случају када протекне двоструко време које се по закону тражи за застарелост кривичног гоњења, што у конкретном случају представља период од десет година.

Како се застарелост кривичног гоњења рачуна од дана учињеног кривичног дела, то је у конкретном случају апсолутна застарелост наступила дана 28.04.2022. године, а како је трећестепена пресуда Апелационог суда у Нишу КжЗ 2/22 донета дана 17.05.2022.године, то је пре доношења правноснажне пресуде, наступила апсолутна застарелост кривичног гоњења за кривично дело насилничко понашање у саизвршилаштву из члана 344. став 2. у вези става 1. у вези члана 33. КЗ. Из тог разлога је Врховни

касациони суд, усвајајући захтев за заштиту законитости браниоца окривљених, према окривљенима, због наведеног кривичног дела, на основу члана 422. тачка 3) ЗКП, одбио оптужбу због наступања апсолутне застарелости кривичног гоњења.

На основу члана 265. став 1. ЗКП, Врховни касациони суд је одлучио да трошкови кривичног поступка падају на терет буџетских средстава суда.

Са изнетих разлога, Врховни касациони суд је на основу члана 492. став 1. тачка 2) ЗКП одлучио као у изреци ове пресуде.

**Записничар-саветник
Немања Симићевић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић

**Председник већа-судија
Биљана Синановић, с.р.**